

končalo. Končalo se je tudi zelo pomembno poglavje iz zgodovine trentarskega planinstva.

Knjiga je opremljena z reprodukcijami gorskega cvetja slikarja M. Sivinja ter J. Havlička, z motivi iz Trente.

B. Marušič

LIKOVNA RAZSTAVA V TRBOVLJAH

Planinsko društvo Trbovlje je organiziralo skupno z likovno sekcijo RELIK Svobode-Center v Trbovljah desetdnevno likovno razstavo umetniških del, ki so jih ustvarili udeleženci — slikarji v letošnji VII. slikarski koloniji na Vršiču. To kolonijo že vrsto let organizira v Tičarjevem domu na Vršiču PD Jesenice.

Najprej je bila razstava teh del v Kranjski gori, nato pa je bila v celoti prenesena v Trbovlje. Dne 11. oktobra je bila razstava odprta v likovni galeriji Delavski dom v Trbovljah ob navzočnosti številnih planincev, likovnikov in predstavnikov javnega in družbenega življenja pa tudi drugih občanov. Uvodne besede k razstavi je imel T. Lenarčič, razstavo pa je odprl predsednik PD Trbovlje Tone Sterniša. Razstava je bila odprta do vključno 20. oktobra t. l. in sicer vsak dan v popoldanskih in večernih urah. Nosila je naziv: Naš planinski svet.

Svoja dela v akvarelu in olju, vseh je bilo 35, so razstavljali naslednji slikarji: Peter Adamič, Janez Ambrožič, Branko Čušin, Nika Hafner, Janko Korošec, Helca Krasnik, France Kreuzer, Pavel Lužnik, Tine Markež, Dolfe Pen, Tomaž Perko, Marjan Pliberšek, Ernest Špiler, Tone Tomazin, Jože Trpin in Tomaž Železnik. Med udeleženci sta bila tokrat prvič tudi dva člana trboveljskega Relika Helca Krasnik in Ernest Špiler.

Razstavo si je ogledalo veliko število občanov, predvsem pohvalno pa je, da se je je ogledalo veliko število učencev osnovnih šol in dijakov srednjih šol iz Trbovelj. Čudovit je gorski svet, naj si bo v naravi ali pa upodobljen v olju ali drugih tehnikah.

Razstava v Trbovljah je potekala v znamenju 65-letnice obstoja PD Trbovlje. Otvoritve razstave se je 11. oktobra t. l. udeležila tudi skupina jeseniških planincev pod vodstvom Jakca Čopa.

T. L.

NAŠE JAME, 18 (1976). Izdaja Jamarska zveza Slovenije. Strani 116. Ljubljana, 1977

Žal naša tako rekoč edina Jugoslovanska speleološka revija (če izvzamemo zagrebškega Speleologa, ki je še bolj nereden) zopet zamuja skoraj celo leto. Kot vse revije, se tudi ta bori s finančnimi težavami

Likovna razstava v Trbovljah

in naraščajočimi stroški tiska. Doslej je uredništvu in glavnemu uredniku dr. Radu Gospodariču uspelo vse zapreke uspešno prebroditi in vsako leto je bila pred nami lepo opremljena in na dobrem papirju tiskana revija z vrsto zanimivih člankov.

Vsebina se deli, kot običajno, v tri dele: Med razpravami je večina predavanj, ki so bila na sporedu 9. zborovanja slovenskih jamarjev in raziskovalcev krasa, junija 1976 v Preboldu:

Srečko Kvas je podal pregled osamljenega krasa v Savinjski dolini, klubski kolega D. Naraglav pa zgodovinski pregled raziskav tega območja. D. Novak je podrobneje preiskal vodne razmere v zaledju turistične jame Pekel. O podzemeljskih poljih v osamljenem krasu Posavskega hribovja je pisal J. Bole; T. Novak in Nace Sivec, pa sta preiskala živi svet v pegmatitnih jamah pri Ravnah.

V nadaljevanju sledi 3. nadaljevanje pregleda dela na Osnovni speleološki karti Slovenije. To nadaljevanje obravnava Dolenjsko in del Notranjske. F. Šušteršič podaja metodiko preračunavanja jamskih poligonov z žepnim računalnikom.

Rajko Pavlovec povzema, kaj je pisal sredi preteklega stoletja o našem krasu in kraških pojavih geolog A. C. Morlot. Obiskal je Istro in sosednja področja ter se spuščal tudi v pojasnjevanje nastanka kraških pojavov.

Mate Zekan iz Splita piše o arheološki vsebini jame Katunište pri Klisu.

V drugem delu revije nahajamo med Poročili krajše prispevke, med njimi je najbolj zanimivo poročilo o raziskovanju Male Boke, jame pri Slapu Boka pri Bovcu. Na 41 ekskurzijah so jamarji prodrli 1355 m daleč v masiv Kanina, jame pa še ni konec.

Vhod v jamo leži precej nižje od vhoda v jamo pri slapu Boka, iz jame pa občasno priteka tudi voda.

Slede organizacijska poročila, poročilo predsednika na občnem zboru; poročilo o sedmem kongresu speleologov Jugoslavije v Herceg Novem, 1976; poročilo o tretjem mednarodnem simpoziju o sledenju podzemeljskih voda ter vest o obisku pri sovjetskih speleologih.

Na koncu sledijo knjižna poročila in ocene. Ne smemo pa mimo uvodnega nekrologa dr. A. Šerka. Od njegove nesrečne smrti bo minilo prihodnje leto trideset let. Z obsežno analizo njegovega dela na krasu se mu je revija skušala primerno oddolžiti.

V vsebinskem pregledu zadnjih letnikov opazujemo usmeritev v znanstveno sfero krasoslovja in manj v tehnično jamarstvo, čemur pa se uredništvo zaradi podpore s strani RSS ni moglo izogniti. Praktični jamarji, ki jih bolj zanimajo problemi jamarstva s tehnične strani, v reviji lahko marsikaj pogrešajo. Naročniki, ki jih revija

zbira predvsem iz vrst jamarjev, ki so organizirani v 27 jamarških društvih širom po Sloveniji, pa bodo v nadaljnjih letnikih zahtevali zase nekaj več. Uredniški odbor bo, upamo, tudi ta oreh zlahka strl.

D. Novak

LUCIEN DEVIES NE BO VEČ PISAL KRONIKE

V »La Montagne et Alpinisme« 1977/1 je sicer odprta zelo znana, zelo ugledna in dragocena rubrika »Alpinistična kronika«, vendar o njej ni duha ne sluha, pač pa novo uredništvo sporoča: »Lucien Devies se je v resnici odločil, da ne bo več sodeloval v naši reviji. Ker ne želi, da bi obravnavali vzroke njegove odločitve — vemo pa, kdo stoji za tem, se pač moramo s tem sprijazniti. Resnično obžalujemo, ker ne bo več sodeloval, saj dobro vemo, da je zaradi njegovega dela in njegovih pobud revija »La Montagne et Alpinisme« dosegla mednarodno veljavo, priznano po vsem svetu.«

Nova redakcija je namignila, da se je Devies za odstop odločil pod pritiskom nekoga iz CAF. V čast Deviesu je na tej strani namesto rubrike celostranska slika vzhodne stene Monte Rosa, torej Punta Gnifetti (560 m), kjer poteka smer Devies-Lagarde, ki sta jo plezala Devies in Lagarde 17. jul. 1931. Lahko rečemo, da je Deviesova rubrika tudi pri nas uživala popolno zaupanje in da je Devies rad uvrščal v svoje lapidarne zapise tudi uspehe naših povojnih navez, poznal pa je tudi naše predvojne plezalske dosežke in imel z nami osebne stike. Na zadnji skupščini FFM (Fédération Française de la Montagne) je bil Devies izvoljen za častnega predsednika.

V tej številki je mesto alpinistične kronike zasedla problematika varstva narave: Rezervati v Južnih Alpah in problematika doline Névaches. O tej izčrpno piše Jean Bocognano, ki je pred nekaj leti prišel na vodstveno mesto v CAF in pri njegovem glasilu.

Nova je rubrika »Pisma bralcev« in »Bibliografija«, ki v tej številki objavlja predvsem literaturo o naravnih parkih, domačo in tujo. Nova je tudi rubrika »Oprema in tehnika«. V tej številki je obširen zapis o lavinskih detektorjih, med katerimi je naštet tudi »Lawinenspecht« (YU). Članek pa obravnava predvsem švicarski »Autophon« in avstrijski »Pieps«.

T. O.

HERBERT TICHY — ŠE PIŠE

Dr. Herbert Tichy je bil pred 20 leti v prvem planu svetovnega popotništva pa tudi himalaizma. Njegov osemtisočak Čo-Oju mu je sekal pot med najimnitnejše